

Miroljubiva poljoprivreda model za budućnost?

Miroljubiva poljoprivreda kao izlaz iz ekološke i prehrambene katastrofe!

Kada smo prije 17 godina na našim imanjima na rubu Spessarta u Njemačkoj započeli s poljoprivredom bez uzgoja životinja za iskorištavanje, činili smo to u prvom redu zbog ljubavi prema životinjama koje nismo htjeli klati. Uskoro smo se bavili uzgojem biljaka zbog ljubavi prema ljudima. Miroljubivi uzgoj žitarica, povrća i voća postao je središnja točka proizvodnje zdravih živežnih namirnica. Danas tako važne riječi - bez BSE i bez dioxina, bez antibiotika i hormona - tada još nitko ne bi razumio. Upravo su te oznake jamci kvalitete za naše proizvode. Zdrave živežne namirnice prioritet su novog doba u kojem se klanje životinja smanjuje, a jednog dana će sasvim prestati, što je predvidio univerzalni genij Zapada Leonardo da Vinci kada je rekao: "Doći će vrijeme kada će ljudi ubojstvo životinja smatrati prekršajem isto kao ubojstvo čovjeka." Oskvrnjeni svijet životinja sada prisiljava čovječanstvo na taj obrat. Svatko može dati svoj prilog, a u interesu svog zdravlja i zbog poštovanja prava na život životinja.

Seljačka poljoprivreda pretvorila se u posljednjih 50 godina u nasilnu agrarnu industriju koja danas nagovještava i njezin skori kraj

Takva poljoprivreda nije nasilna samo prema milijardama goveda, svinja i kokoši koje tovi u barbarskim uvjetima u stajama za masovni uzgoj životinja, koje muči na beskrajnim transportima i kolje uz zagušujuće krikove straha, ona je nasilna i prema prirodi, pitkoj vodi, krajoliku i

atmosfera koju maltretira s više od 30 milijuna tona umjetnih gnojiva i više od 100.000 tona herbicida diljem svijeta. U Hrvatskoj omjer nije znatno drukčiji. Kao žrtva kemijskog raspršivača pada sve što stoji na putu industrijskom iskorištavanju prirode - i najmanja živa bića u tlu, kao i poljsko cvijeće.

Njive su se isušile, monokulture su razorile krajolik, pojavile su se kisele kiše i globalno zatopljenje. Kao suprotan pokret nastala je "ekološka poljoprivreda", koja se prema životinjama ponaša "primjereno vrsti", a poljske plodove uzgaja "ekološki".

"Bio" i "eko" izlazi iz zone ismijavanja i rugla agrarne poljoprivrede malim, sporim koracima

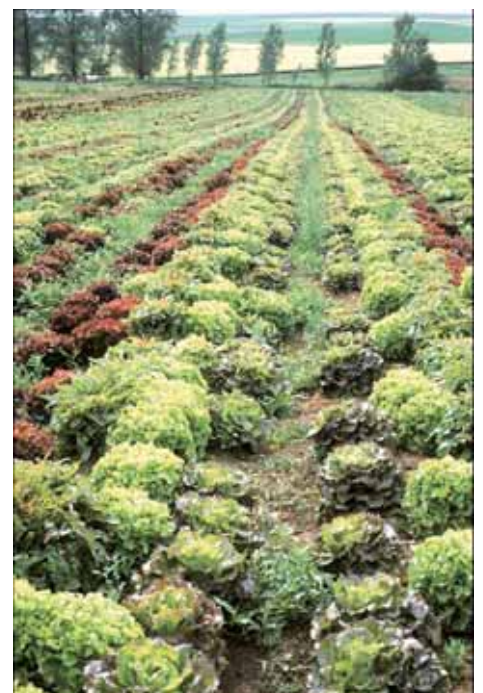
Ekološki uzgoj hrane trenutno zauzima manje od 3% svih poljoprivrednih iskoristivih površina u industrijskim zemljama, npr. u Njemačkoj, u Hrvatskoj nešto manje. Životinjama je pritom za života nešto bolje - imaju više slobodnog prostora i ne smiju se hraniti lešinama svoje vrste - ako je riječ o kupljenim životinjama, kupac mlijeka i mesnih proizvoda mora znati za njihovu kanibalsku prošlost. I polja su malo odahnula - bila su pošteđena kemijskih otrova. No dokazano je da gnojnica i stajski gnoj također opterećuju polja i atmosferu s velikom količinom metana koji nastaje pri masovnom uzgoju životinja. I ne samo to - do sredine prosinca 2000. i u "ekološkoj zemljoradnji" gnojilo

se brašnom od krvi i kostiju. Ti se kompromisi sada osvećuju. Kupljene životinje sumnjivog podrijetla, stajski gnoj i gnojnica na poljima te krvno brašno u gnojivu su čimbenici nesigurnosti u "eri BSE" koji se ne mogu prikriti ni s tako lijepim etiketama poput "eko" i "bio".

"Miroljubiva poljoprivreda" bez pesticida, antibiotika, hormona, bez gnojnice i stajskog gnoja

Kada smo započeli uzgajati povrće i žitarice, takve su kralitice bile još nepoznate. Nama je stalo do proizvodnje visokovrijednih i zdravih živežnih namirnica u potpunom skladu sa životom prirode. Naš princip je bio i jest da nitko ne mora umrijeti za proizvodnju zdrave, ukusne i dobre hrane - niti životinje u staji, na livadama i šumama, niti najmanja živa bića

ispod zemljine kore. Stoga u Miroljubivoj poljoprivredi ne dolaze u obzir kemijska gnojiva. Gnoji se čistim prirodnim tvarima i mineralima. Tlo se rahli pažljivo, pretežno rovanjem, dijelom i plitkim oranjem, a životinje imaju pravo na život, prostor, hranu i na našu pomoć primjerno njihovoj vrsti. Danas na taj način obrađujemo skoro 2.000 ha za uzgoj žitarica, povrća, voća i začinskog bilja.

Životinjski proizvodi zapravo su "kante za smeće društva blagostanja", kao i živežne namirnice

Tko zapravo zna da je oko 75% svih živežnih namirnica podvrgnuto industrijskim "postupcima oplemenjivanja"? Npr. da bi jaja za doručak imala pravu žutu boju, kokošima se u hranu dodaje odgo-varajuća boja. Ružičasta boja lososa je

proizvod kemičara. Gotove juhe nemaju ničega zajedničkog s prirodnom juhom, one su rezultat skupe tehnologije.

Tjestenini se dodaje sredstvo za pjenjenje kako bi se brže skuhalo. Miris breskve u jogurtu proizvodi se od gljivica plijesni i bakterija.

Takozvana pogača od bjelančevina koje preostaju prilikom prerade pilećeg mesa i nakon obrade natronskom lužinom završava u konzervama đuveđa kao hranjivi sastojak. Poseban specijalitet je koktel morskih plodova u kojem se smućka otpad od ribolova, aromatizira i preša u obliku škampi ili liganja. Zbog svega toga ljudski organizam pati i reagira na takvu hranu raznim bolestima i alergijama.

Traže se novi načini prehranjivanja - nastaje "bio i eko" trend

Bez sumnje je BSE probudio mase i stvorio trend - "bio" i "eko". No, ubrzo je otkriveno da ni "bio-govedina" nije sigurna jer se životinje s "eko-gospodarstava" moraju testirati na kravlje ludilo prije nego što ih se zakolje. Razlog je u tome da "bio" seljak smije dokupiti konvencionalnu hranu za uzgajanje životinja - do 10% za goveda i 20% za svinje.

Potrošači se stoga s pravom pitaju što im donose tzv. dokupljene "bio" životinje - također BSE ili možda i TBC i slinavku i šap. Potrošač se više ni u što ne može pouzdati pa ni u tzv. eko-povrće jer odricanje od pesticida i herbicida ne mijenja ništa u sastavu ako polja i livade dolaze u

doticaj sa stajskim gnojem i gnojnicom, a time vjerojatno s antibioticima i prionima koji dovode do kravljeg ludila.

Zaključak - izlaz iz ekološke i prehrambene krize samo revolucijom Miroljubive poljoprivrede

Ako nas je iskorištavanje životinja i biljaka u proizvodnji hrane dovelo do (ruba) ekološke i prehrambene katastrofe, u što danas nitko ne sumnja, onda je logično daje zdravi uzgoj samo tamo gdje nema uzgoja životinja za iskorištavanje u prehrambene i druge svrhe i gdje na polja ne dolazi stajski gnoj zagađen otpacima raznih hormona i antibiotika koji se daju da bi životinje uopće mogle preživjeti torturu tovljenja. Nitko danas ne može biti siguran da su krumpir i mrkva, salata i rajčica zaista bez BSE-a. Jamstvo može dati samo poljoprivreda koja ne upotrebljava gnojiva i ostale proizvode zagađene raznim otrovima štetnim za sve žive organizme i ljude, a to za sada primjenjuje Miroljubiva poljoprivreda. Prema našem mišljenju, to je put koji trebamo slijediti kako bismo izašli iz klimatske, ekološke i prehrambene katastrofe.

